

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120207084
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120207084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Východoslovenská energetika a.s., so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 44 483 767, právne zastúpený JUDr. Marekom Hroudcom, advokátom so sídlom Krmanova 16, Košice, proti žalovanému: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W., občan B., o zaplatenie 154,08 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20Csp/104/2020-49 zo dňa 25.09.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku III. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 129,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z uvedenej sumy od 10.06.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Tretím výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 67,54 %, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 154,08 eur s príslušenstvom. Nárok odvodzoval od zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosť č. XXXXXXXX, ktorú 29.11.2011 uzavrel so žalovaným a na základe ktorej tento odoberal elektrickú energiu na odbornom mieste V. XX, W.. Za obdobie od 03.03.2017 do 13.09.2018 bola žalovanému vyúčtovaná spotreba elektrickej energie, za ktorú žalovaný nezaplatil.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 40 ods. 1, 3; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 1, 5; § 488; § 489; § 491 ods. 1; § 517 ods. 1, 2; § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; § 3, § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a § 219 ods. 3 a § 297 z.č. 160/2015 Z.z. CSP, § 20 ods. 1 z. č. 656/2004 Z.z. o energetike a § 26 ods. 1 z. č. 251/2012 Z.z. o energetike zistil, že zmluvou o združenej dodávke elektriny pre domácnosť zo dňa 29.11.2011, č. XXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“) sa právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zaviazal zabezpečiť žalovanému ako odberateľovi dodávku elektriny do odberného miesta V. XX, XXX XX W.. Žalovaný sa touto zmluvou zaviazal dodávateľovi zaplatiť cenu za dodávku elektriny. Podľa zmluvy bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá cena stanovená sadzbou ŠTANDARD MINI (DD1). Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Prílohu zmluvy tvorili obchodné podmienky a cenník.

5. Za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 03.03.2017 do 01.03.2018 bola žalobcom vystavená dňa 19.03.2018 faktúra č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 30.04.2018 na sumu 65,49 eur. Dňa 21.09.2018 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 05.10.2018 za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 02.03.2018 do 13.09.2018 vo výške 48,99 eur a v tejto faktúre žalobca vyúčtoval žalovanému aj sankcie, zmluvné pokuty vo výške 25 eur. Za odpojenie žalobca vyúčtoval náklady faktúrou č. XXXXXXXXXXXX . zo dňa 09.07.2018 na sumu 39,60 eur so splatnosťou 31.08.2018. Žalovaný fakturované sumy neuhradil. Žalobca predložil súdu 5 upomienok, spolu na 25 eur.

6. Prvoinštančný súd vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský založený spotrebiteľskou zmluvou. Uplatnený nárok posúdil za dôvodný, a to čiastočne. Keďže žalovaný neuhradil žalobcovi za dodávku, distribúciu a prenos elektrickej energie a tiež za odpojenie odberného zariadenia sumy 65,49 eur, 23,99 eur a 39,60 eur, preto ho súd prvej inštancie zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 129,08 eur. K priznanej sume súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť aj zákonný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne od 10.06.2020, odkedy si žalobca úrok uplatnil až do zaplatenia. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením priznaných súm odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, ktorá nastala skôr, ako dňa 10.06.2020.

7. Čo sa týka nároku na sankcie, zmluvné pokuty vo výške 25 eur, fakturované vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX, súd považoval tento nárok za nedôvodný, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že so žalovaným zmluvne (písomne) dojednal predmetnú pokutu. Zmluvná pokuta s poukazom na ust. § 544 ods. 2 OZ musí byť dohodnutá v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je s poukazom na ust. § 40 ods. 1 OZ dôvodom absolútnej neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex offa), aj keď sa toho nikto nedovoľáva. Ak by sa malo jednať o upomienky (ako to vyplýva z priložených upomienok a podanej žaloby), tak súd poukázal na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 126/2012. Podľa neho v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Taktiež súd dodal, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby upomienky boli žalovanému zaslané, keď súdu nepredložil doklad o doručení. Preto žalobu v tejto časti, t.j. o zaplatenie 25 eur zamietol.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia 129,08 eura zo sumy 154,08 eura, teda v rozsahu 83,77% a žalovaný vo zvyšných 16,23%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovaného je 67,54%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal, priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 67,54%. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

9. Proti uvedenému rozsudku a to čo do výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti výroku III. o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodňoval podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. S poukazom na § 151 CSP uviedol, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, teda nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu. Súd preto mal považovať skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné. Prvoinštančný súd považoval nárok na zaplatenie sumy 25 eur vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX v časti položky sankcie, zmluvné pokuty za nedôvodný tvrdiac, že žalobca nepreukázal, že so žalovaným zmluvne (písomne) dojednal predmetnú pokutu, poukázajúc na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/126/2012. Žalobca sa nestotožnil s uvedeným právnym názorom vo vzťahu k nepriznaniu uplatneného nároku na zaplatenie sumy 25 eur. Uviedol, že účelom zaslania upomienok bola snaha žalobcu o predchádzanie súdному konaniu, ktoré v konečnom dôsledku zaťažujú práve žalovaných - dlžníkov nielen na úhradu úrokov z omeškania, ale aj náhradu trov konania. Zaplatením záväzkov v štádiu pred podaním žaloby dochádza k minimalizovaniu nákladov spojených s úhradou daného záväzku, keď odberatelia uhradia nedoplatky a vyúčtované upomienky, ktoré sú nižšie ako náklady spojené so súdnym konaním. Ich účelom nie je sankcionovať odberateľa za nesplnenie zmluvných povinností, ale upozorniť ho na existenciu nezaplateného záväzku

a vyzvať k úhrade pred súdnym vymáhaním pohľadávky. Zaslaním každej upomienky reálne vznikajú aj náklady, preto suma 5 eur je primeranou a zodpovedajúcou sumou skutočným nákladom žalobcu spojených s ich vyhotovením a zaslaním. Pozostáva zo sumy 1,15 eur na poštovnom, 0,050 eur ako tlač upomienky, 0,016 eur strojové obálkovanie, 0,13 eur preprava, 0,014 eur obálka a 3,638 eur režijné náklady (administratíva, personálne náklady, materiálne zabezpečenie a IT softvér - generovanie). Vyčísľovanie jednotlivých skutočných nákladov v prípade každého odberateľa by bolo nehospodárne a neefektívne. Preto žalobca tento poplatok už viac ako 5 rokov nezvyšoval. Jednotný poplatok za zaslanie upomienky je zrozumiteľný, jasný, určitý a vychádzajúc z Cenníkov vopred zrejmy. Vyslovil preto svoj nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým nebola priznaná suma 25 eur s príslušenstvom. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie, prípadne zmeniť a priznať mu sumu 25 eur s príslušenstvom, ako aj trovy konania v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 32,66 eur.

10. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 11.06.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie čo do zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 25 eur s príslušenstvom tak, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie druhým výrokom rozsudku. Odvolací súd sa preto obmedzuje iba na skonštatovanie správnosti rozsudku v uvedenej napadnutej časti v zmysle § 387 ods. 2 CSP, na ktoré poukazuje. Tak, ako správne prvoinštančný súd konštatuje, nárok žalobcu vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy. Rovnako správne uvádza, že nebolo preukázané uzavretie písomnej dohody o zmluvnej pokute, ktorú si žalobca v konaní uplatňoval a fakturoval Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.09.2018 ako „Sankcie, zmluvné pokuty“. Neobstojí tvrdenie žalobcu ani v tom, že ide o poplatok 5 eur, uvedený v cenníku služieb Východoslovenskej distribučnej, a.s., platný od 01.09.2016 pod bodom 9B. Správne súd prvej inštancie preto tento nárok vyhodnotil ako nedôvodný, lebo nevyplýval z písomne uzavretej dohody o prípadnej zmluvnej pokute. Zmluvnú pokutu je v zmysle § 544 OZ možné dohodnúť pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, ale musí ísť o dojednanie písomné, v ktorom musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Tieto zákonné podmienky splnené neboli.

13. Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia (§ 544 OZ).

14. Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný (40 ods. 1 OZ).

15. Prvoinštančný súd správne vyhodnotil v zmysle vyššie uvedeného to, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie zmluvnej pokuty tak, ako si ju vo výške 25 eur uplatňoval.

16. K odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že ak až v odvolaní žalobca sa snažil preukazovať, že išlo o poplatok za zaslanie upomienky vo výške 5 eur, ktorý pozostáva z nákladov na vyhotovenie a expedovanie upomienky, odvolací súd uvádza, že pred súdom prvej inštancie sumu 25 eur uplatňoval ako sankciu, zmluvnú pokutu, preto v odvolacom konaní už nemôže tieto skutkové okolnosti uplatnenia sumy 25 eur meniť. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len z dôvodov uvedených v § 366 CSP, čo v danom konaní splnené a preukázané nebolo. Keďže žalobca sumu 25 eur uplatňoval pred súdom prvej inštancie ako sankciu a zmluvnú pokutu za 5 upomienok po 5 eur, správne súd prvej inštancie tento jeho nárok vyhodnotil ako nedôvodný. Tento nárok nebol uplatňovaný pred súdom prvej inštancie ako náklady v súvislosti s vyhotovením a vyexpedovaním upomienky pre žalovaného.

Významnou skutočnosťou, pre ktorú súd prvej inštancie žalobu zamietol v uvedenej časti bolo aj to, že žalobca nepreukázal, aby skutočne upomienky žalovanému aj odoslal.

17. Odvolací súd ďalej konštatuje, že úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Na ochranu spotrebiteľa boli prijaté viaceré osobitné právne normy, ako aj napr. zákon o ochrane spotrebiteľa. Rovnako boli prijaté smernice a nariadenia, ktoré sa týkajú problematiky ochrany spotrebiteľa. Aj v prípade, ak by sa úprava obsiahnutá v smerniciach prevzala do vnútroštátneho právneho poriadku nesprávne, napr. zužujúco, mohol by sa spotrebiteľ domáhať ochrany svojich práv na Súdnom dvore Európskej únie a žiadať o posúdenie nesúladu národnej úpravy s príslušnou smernicou. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ je potrebné vykladať vo svetle zákonov nielen ustanovenia národného práva implementujúce napr. smernice, ale tiež národné právo ako celok, pričom vnútroštátny súd je povolaný k výkladu národného práva v čo najväčšom možnom rozsahu vo svetle textu a účelu smerníc (ide o tzv. nepriamy účinok smerníc). Pri naplnení cieľa smerníc predovšetkým článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je nutné chrániť postavenie spotrebiteľa a nastolenie rovnováhy, ktorú tá - ktorá zmluva upravuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v záujme skutočnej rovnováhy. Preto pri výklade príslušných ustanovení OZ týkajúcich sa spotrebiteľa a ustanoveniach zákona o ochrane spotrebiteľa je nutné vychádzať z rozšíreného výkladu definície spotrebiteľskej zmluvy, ktorej znakom je, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, t.j. je potrebné kvalifikovať ako spotrebiteľskú zmluvu každú zmluvu, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Tak bolo povinnosťou súdu prvej inštancie reflektovať na obsah a účel európskej ochrany spotrebiteľa, obsiahnutý v príslušných smerniciach, keďže žalobca uplatnil svoju pohľadávku proti žalovanému ako spotrebiteľovi.

18. Je potrebné ešte dodať, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko strany sporu k prejednávanej veci (keďže žalovaný nebol aktívny), výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani čo do napadnutej časti výrokov II. a III. vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

19. Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia v napadnutom rozsahu ako takú.

20. Z vyššie uvedených dôvodov preto bol rozsudok ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdený v napadnutej časti výroku II. a tiež vo výroku III. o trovách konania. V danej veci je nepochybným, že žalobca sa svojich nárokov domáhala voči subjektu- spotrebiteľovi. Pričom jeho nároky vyplývali zo Zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosť číslo: XXXXXXXX, keď bol pri uplatňovaní nárokov iba čiastočne úspešný. Správne preto súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď vyhodnotil pomer úspechu a neúspechu strán sporu v rozsahu 83,77 % úspechu žalobcu a 16,23 % úspechu žalovaného. Správne tak ustálil úspech žalobcu v rozsahu 67.54 %, z čoho vyvodil pre žalobcu rozsah priznanej mu náhrady trov konania. Konštatoval, že v konaní nezistil žiadne

dôvody pre ktoré by náhradu trov konania nepriznal. Tiež uviedol, že o výške náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. S uvedeným odôvodnením sa stotožňuje aj odvolací súd, preto považuje aj rozhodnutie o trovách konania za správne s doplnením, že o ich výške bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 255 v spojení s § 396 CSP, tak že v odvolacom konaní stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, lebo z obsahu spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil a neúspešnému žalobcovi ich náhrada nemohla byť priznaná.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).